

[Jørgen Jørgensen.]

klar. Jeg tror ikke, det er nødvendigt yderligere at drøfte Det kongelige Teaters Forhold med Retsforbundet.

At drøfte dem yderligere med det ærede Medlem Hr. Jensen (Broby) anser jeg ogsaa for fuldkommen overflødig. Det ærede Medlem har erklæret, at han vil spille med, og det har han vist. Dermed har han givet den Indsats i denne Behandling, som nu engang er hans, og jeg tror derfor ikke, det er nødvendigt, at andre beskæftiger sig med hans Forslag.

Gregersen: Hvis det ærede Medlem Hr. Jørgen Jørgensen kunde klare det saa let alle Vegne, saa stod Det radikale Parti nemt i det. Vor Stilling er klar, for vi har ikke een Gang, men 3—4—5 Gange stillet Forslag om at ophæve Det kongelige Teater som Statsinstitution, og vi har ogsaa haft den Glæde, at enkelte radikale Medlemmer har støttet os i dette Krav. Det er ganske givet, at hvis Præsidiets engang skulde komme i Tanker om at lade Forslaget komme frem til Behandling og til Afstemning, vil der blive mange, der vil følge Retsforbundet, som er førende paa dette Omraade. Der er intet uklart i vor Stilling til Det kongelige Teater. Hvis det ærede Medlem Hr. Jørgen Jørgensen kunde klare sin egen ....

Formanden: Jeg finder Anledning til at oplyse, at der ikke foreligger noget Lovforslag i den Retning.

Gregersen: Jeg finder Anledning til at oplyse, at det gjorde der i Fjor, det gjorde der i Forfjor; jeg har selv fremsat Forslaget, men da det ikke naaede til Behandling, var der ingen Grund til at spille sin Tid paa at gøre det ogsaa i Aar, men vor Stilling er klar nok.

Jeg skal derefter gøre et Par Bemærkninger til den højtærede Undervisningsminister, som gjorde Forsøg paa to Ting. For det første søgte den højtærede Minister at fastslaa, at Retsforbundet nærede et vist Had til Det kongelige Teater. Dette er ikke rigtigt, vi nærer intet som helst Had til Teatret; det eneste, vi ønsker, er, at Teatret maa trives vel, men gøre det under private Former. Der tales saa meget om Kærligheden til Kunsten, men de, der har Kærligheden til denne Kunst, maa ogsaa vise den ved at yde deres Støtte, ikke ved Krav om Støtte fra andre.

Saa prøver den højtærede Undervisningsminister paa at forvanske Billedet af

den Stilling, vi har taget over for forskellige Institutioner under Staten, og paastaar, at vi kun vender os mod Det kongelige Teaters Statsdrift og mod Tilskuddet til denne Institution. Det gør han paa tværs af alle Kendsgeneringer. Vi har baade i denne og i forrige Samling modsat os Rutebilernes Overgang til Statsdrift og stillet Dagsordener, der skulde forhindre det; vi har foreslaaet, at Jernbanerne skal gaa over til privat Drift; vi har sat os imod hele den Række af Tilskud, der er givet til de forskellige Erhverv, Sukkerordningen og Kartoffelmelsordningen, hele Kriseforliget og hele den Tilskudspolitik, som dette Ministerium er gaaet i Spidsen for. Hr. Jens Holdgaard paastaar, at vi vender os imod Landbruget, at vort Had vender den Vej, at det er dér, vi vil have skaaret ned. Nu kommer den højtærede Undervisningsminister og siger, at det er kun over for Det kongelige Teater, vi viser vor Modvilje. Nej, det er det ganske principielle, at Staten ikke skal bruge Skatteydernes Penge til Ting, som bør være Privatdrift.

Men Det kongelige Teater kan jo nok tage Undervisningsministerens fulde Tid, saa det er ikke at forlange, at han ogsaa skal vide Besked med, hvad der sker her i Tinget, vide Besked med, hvilken Stilling vi har taget til disse forskellige Ting.

Da Undervisningsministeren var bange for, at de saglige Argumenter ikke skulde slaa helt til, hvad de altsaa heller ikke gør, gik han over i det personlige. Han drog det ærede Medlem Hr. Axel Dams Pension frem, der ikke er en Understøttelse, men en Pension hvilende paa Seminarieloven, og drog det frem, at det ærede Medlem Hr. Axel Dam tog sine Diæter som Rigsdagsmand. Undervisningsministeren ved, hvor grimt han bar sig ad ved at drage disse personlige Forhold frem. Han forsikrede, at det ærede Medlem Hr. Axel Dam var i sin gode Ret, der var ikke noget angribeligt, men Undervisningsministeren vilde alligevel opnaa at stille det ærede Medlem i et tvetydigt Skær.

Jeg vil gerne spørge, om en Tjenestemand, der er ansat af Staten, ikke skal kunne være Retsstatsmand, om en Tolder ikke skal kunne være overbevist om Toldens Uretfærdighed og gaa ind i et politisk Arbejde for at faa den afskaffet. Forlanger Undervisningsministeren, der gaar ind for parlamentariske Metoder, at en Mand, der er imod det nuværende Skattesystem, for at være en ærlig Mand skal nægte at betale Skat? Vi maa tage Samfundsordningen, saadan som den er, vi